

Billets de novembre del 74

Batimat Minimo: ebur em veig quedar
amb la terra contra als dits sense saber
que fa ni que diu. Era tan terrible tot
allò...! Aora ni he assegurat més, i penso
que ja he trobat la manera de veure'ns.
Una d'aquelles cartes toves que t'he retret
tantes vegades, en ocasió de parlar de l'a-
mor i el dolor, tu em retraries una foto
del llefegre del vent Ramon d'ell. "Dolç
que dolli te clausura; deia l'Amat - O, no
per l'Amic - amb tal que dolli me, amor;
em sembla que ho diria així, oi? Jo; ni ho
faria així, és el que m'agrada. És molt
ben contenta. Ara, per dir-te així per
sant que fumentat és ben lleig!

Està si ni en Joan estava content; pel
Joan, fa tant de temps que no em trobem

que jo ni poto pensar el que pot pensar
Jo no us sé, com ho estat constant jo.
Ben cert, aquell acabament en va dret
a fer conjectures pels la taula. ~~Atig~~ pensat
que hauria decidit tocar la clausura que
t'has imposat i que hauria començat quel
com que t'apadava. Well dir que et devia
na satisfet tal com anava trobant lo
Vaig pensar que hauria fet oho en
algun dels que a ell us li apastaven.
Que potes et decidies a fer noves Sallé
Lui sé jo el que vaig pensar! és vaig
acceptar me ni una.

Sé una epistola. Sean en vos dir,
que volia imposant a un silenci me,
mencip llarg, no vaig dir res però vaig
pensar moltes coses. ~~Atig~~ ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~
M. I no pucis, per fer me callar jo una
tèrica en retira aquest egoisme tan lleig
que em fua passa per sobre de tu ma-
teix, de la teua salut. Oh, no Mamiu, no
ho pucis pas; per molt que estimi tot el
que tu facis, per molt que supori el no

podria llegir les tres coses, mai era així, faria
patir tant com el padre de una mica,
més malalt. Però em pots contenta
peran si que ja qualcun; contenta tota
d'un cop i no de mica en mica com
ho de fer amb les tres nenes; Adria vaig
fuir a espurne; hi anava tan cansada
de la idea que em havia pogut d'aquest
primer dia que vaig creure que tota era
una bona persona. Dues a la biblioteca
em vaig comportar com tu no m'has vist
mai (ni jo tampoc).

Uns dies tens per molt tota Maria,
Si així i' faig mal fet almenys de no dir-
meu, ho una mica. Si em sentia la
Maria Blanca, es preocuparia tota espantada.
Han discutit alguns segaels sobre
aquest tema: si s'ha d'estimar, més una
persona per ella sola o per les seves obres.
Veig que no podria opinar d'altre manera
que aquell dia. Jo t'estimo molt a tu,
es clar i t'ho he dit moltes vegades, però
tu no sers mai res més; em canvi
puc fer meves les teves obres. Plorava ella

sean me; a la vora que no tu.

No; aquesta traducció de Canicells, no
crec que mereixi una tals declaracions
perquè per molt que m'agradi, per
molt que s'estimi, unes no s'estiman
tant com una cosa teva per insigni-
ficant que sigui. D'explosió d'alguna
va venir perquè al explicar-me tu a
quest treball ten en va desfer unes om-
bres que m'havien quedat després de
"la nit dels vagabunds". Tu no m'ha-
ries dit res d'aquest poema... i em vaig
entristir de pensar que jo no era digna
de llegir les teves coses. Sen a la fi t'ha-
ries adonat de la meua insignificant-
cia i... jo no pensava res més; preia
els meus, els que has volgut donar-
me i ells m'acompanyaven. És per això
per aquesta raó que no vaig deman-
nar-te'm després de llegir el que es diu
en Joan, i potser no ho hauria fet si no
m'haguessin parlat tu aquella tarda.

És que li he de dir tot el que faig? per-
sara tu. Ah! no Manies, no sabria que

ho pensessis. Però t'ens gales que en Joan
fos tan afortunat.

I ara que m'he posat a desfer
nivells et que preguntat unes preguntes
coses més? Si una sort va començant
mésic fibra?

Per què clareja la data d'ahir hi vas
posar un interrogant?

Per què després nota la teua firma
hi vas posar tres el·lipsis: q. e. e. i que va
l'altre dia? I avellà et, romà tu?

Per no fer-te venir recordaments, no
faré comentaris al poema que ha fet el
tu amic. No se m'ocorre que pugui
ésser de ningú més que d'un vell
i quan no s'ha dit. + ho perquè si com
hence perquè pensat que m'equivocant.

Si no ho és, podria ésser ho perquè
te els mateixos defectes que el nivell
que li vaig criticar l'altre dia.

Busca un desnivell una pregunta.

Per què no constar que la carta acaba
correctament? És que alguna vegada
l'acabas de manera incorrecta? o és que
ja jaig acabar-la la darrera?

Sigueu ben pacient Miriam; no
comencis a qüestionar massa ganes de l'asser-
te. S'hi està molt bé al llet mirvat
per la dita com a tu. Mira, jo ja es-
tic buscant la manera que us hi facis
guedar de nou, tot i que ella no m'és
tura pas hi la nitat que a tu. Si hauria
venia, com la n causaria, d'endura i
llavors jo me quedaria tan trista:

En cap molt greu no preles com
plis la teva voluntat de no demanar
les H² de Catalunya, perquè jo t'hauria
demanat per au jaig reho la carta.

Acabo correctament jo?

— Merci —